

● **לישראל סגל**, על כתבה שהראתה, סוף סוף, את המגעים הקואליציוניים מוויית חרשה ומשעשעת. ריצתם של הפוליטיקאים מן המיפ לגות הרתיות השונות אל גדוליהתורה ואל הרבנים נראתה על המסך כמו ריצה של שבטים פרימיטיביים אל כהן־הדת המעלה כאוב. סגל הצליח לחשוף יפה את מה שבאמת קרה מאחורי הקלעים של המגעים. אחרי שהצופים שבעו כבר ממה שקרה לפני הקלעים, יכלו לראות את הפוליטיקאים העייפים נרדמים בישיבה על כיסאותיהם, ביחד עם אנשי־התיקונות שטיקרו את המגעים.

ישראל 1984

● **לחיים גיל** על כתבה נוגעת ללב בהשבעה – יומן אירועים שחשפה את הצד האפל של החברה הישראלית. שני האדום הצעירים מבאר־שבע, בוגרי צה"ל וללא עבר פלילי, שניסו להתאבד (אחד מהם אף הצליח) צעקו בשתיקתם את כדירותם ואת מחרלי הביוקורטייה.

מאחרי המירקע

ערוץ שני

פינחס גולדשטיין (ליברלים) יגיש השבוע לאישור הנהלת הקואליציה הצעת־חוק שהכין בעניין הקמת ערוץ שני, שהיה נפרד מרשות־השידור. גולדשטיין מציע שאת הערוץ השני, לכשיקום, תנהל חברה פרטית, ותהיה גם אחראית להקמתו. לדעתו, כראי ששני משרדים יטפלו בנושא, יהיו אחראים עליו: משרד־התיקונות ומשרד־האוצר.

בעבר הועלו הצעות שהערוץ השני יהיה במסגרת רשות־השידור הקיימת. **דויד אדמוני**, חבר הוועדה־מנהל, הציע הצעה זו וטען כי היא תפתור את בעיית האבטלה הסמויה הקיימת בטלוויזיה – הרבה אנשים ומעט הפקות.

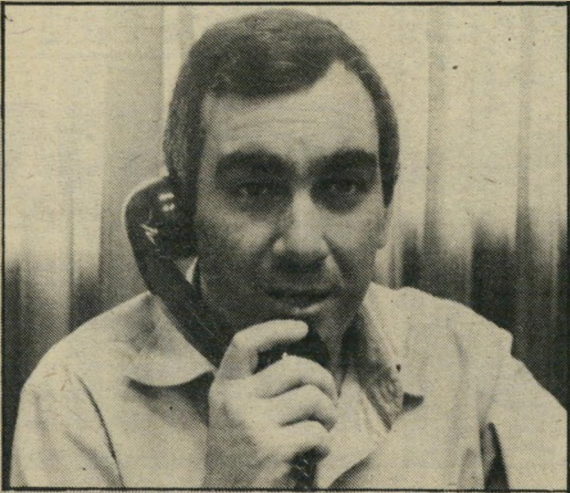
יש כמה מועמדים לתפקיד מנהל הערוץ השני. אחד מהם הוא **דן שילון**, שהוא שותף בחברה מיסחרית להפקות וטלוויזיה (הוא גם הפיק את משרד־העמותות הבחירות של המערך). שילון כבר התחיל לפעול במרץ בכיוון זה. בנכון לעכשיו, תוכנית־הבוקר של גלי צה"ל ראיון שילון את **אמנון רובינשטיין**, שר התיקונות החדש, ושוחח איתו בעיקר על הערוץ השני. אחרי שהסתיים הראיון ביקש שילון לקבוע פגישה עם השר החדש, אך מפאת סדר־היום הצפוף של רובינשטיין לא נקבעה פגישה כזאת.

מועמד אחר לתפקיד: **יצחק ליבני**, איש־תיקונות ותיק, מי שהיה בזמנו מפקד גלי צה"ל ומנכ"ל רשות־השידור הממלכתית.

הוועד של הוועד

ישיבת הוועדה־מנהל היתה השבוע קצרה

קרן־אור באפלה

כתב מישעל
לפרש או לא?

סערת־דעות התחוללה השבוע במחלקת־החדשות של הטלוויזיה, בעיקבות החלטתו של **יאיר שטרן**, מנהל המחלקה, להחליף את **ניסים מישעל**, הכתב לענייני־מפלגות.

הסערה התעוררה מכיוון שמישעל נחשב כטוב שבכתבי הטלוויזיה לעניינים אלה. הוא הוכיח את עצמו לא פעם כסקופים בלעדיים, שהרעישו את המדינה בכלל ואת הצמרת הפוליטית בפרט. זכור במיוחד הסקופ שלו על הקדמת הבחירות, והראיון שערך עם **אהרן אבו חצירא**.

מישעל התבקש לעזוב את תפקידו מכיוון שאינו יכול, כך טען שטרן, להחזיק בשתי משרות: עורך מוקד וכתב לענייני־מפלגות. כתבים בכירים במחלקה איימו בעזיבת הסיקור הפוליטי. אם מישעל יעזוב את תפקידו, הדבר נעשה, כך נודע, ללא התערבותו של **אורי פורת**, היושב שיבוע על מות אמו.

כשנודע הדבר לפורת, הוא הורה לעכב את השינויים עד שובו לעבודה. הוא הכטיח לעורך מבט. **מיכאל קרסין**, העומד מאחורי מישעל, כי יעשה הכל כדי שמישעל ימשיך בתפקידו, ואף אמר לו: "אם היתה לטלוויזיה קרן אור באפלה, זה היה ניסים מישעל". הוא הכתב הטוב ביותר שישנו במחלקה. במקום להתחנן לפניו שימשיך, מחליפים אותו. הדבר התפוצץ מפני שמישעל רמז לפני חודשים רבים כי הוא רוצה לעזוב את התפקיד ולהתרכז במישרד מוקד. אך זמן קצר אחרי־כן הוקדמו הבחירות, וביקשו ממנו להישאר עד סיומן. אחרי הבחירות ביקש מישעל להישאר בתפקיד עד שתוקם הקואליציה. אחרי שהוקמה, וכשחזר שטרן מחופשתו, הוחלט על החלפתו.

נראה כי השבוע, כשיחזור פורת למישרדו, יתקיים ברור בעניינו. בינתיים מדברים על מחליף למישעל – **דן רביב**, רביב מסתובב כבר ארבעה חודשים בחוסר־מעשה. הוא ערך בזמנו את מהדורת החדשות המצויינת כמעט חצות. שבה הינחה מרי לילה עימותים על נושאים אקטואליים. התוכנית הופסקה בגלל הוקדה־בחירות, ומנהלי הרשות וטלוויזיה אינם מתכוונים, משום־מה, להחזירה למסך. למרות ההבחירות נגמרו זמן.

רביב היה כבר כתב לענייני־מפלגות, והוא שהעביר את התפקיד למישעל כשנסע לארצות־הברית, להיות כתב הטלוויזיה שם. קרסין איננו מעוניין שרביב יקבל את התפקיד. נודע כי רביב לא

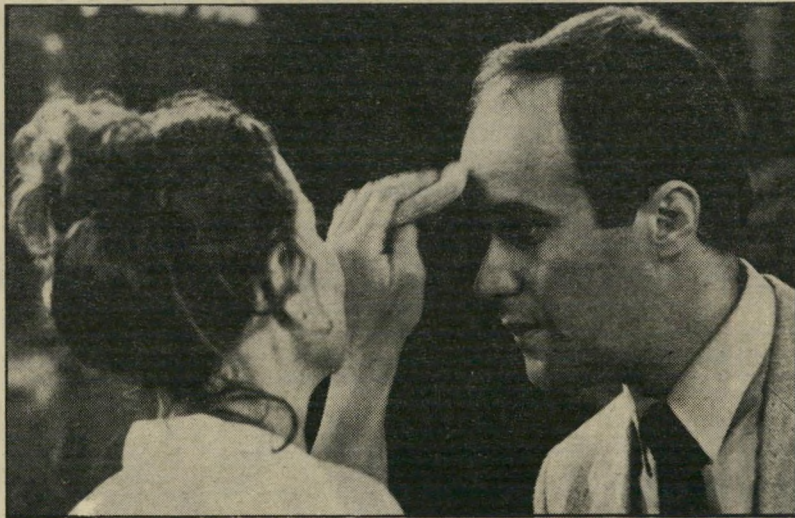
יקבל את התפקיד אלא אם יהיה הדבר מוסכם על כל הצדדים, ובעיקר על מישעל. אם לא מישעל, רמז קרסין למקורביו, הוא רוצה לתת את התפקיד ל**יגאל גורן**, שחזר עכשיו משהות ארוכה בחו"ל. סערה זו היא רק ראשונה בסדרת סערות העומדות לפקוד את הטלוויזיה בכלל, ואת מחלקת־החדשות בפרט. למחלקה חזרו בעת האחרונה מספר רב של עובדים, שהיו בחופשת־לא־אֶת־שָׁלוֹם, ויש אינפלציה דוהרת בכתבים במחלקה. קשה למצוא לכולם עבודה, וכבר התחילו לדבר על קיצוצים שיבצעו בזמן הקרוב. מייד עם שובו של **רן נחמן**, סמנכ"ל רשות־השידור, משרות־מילואים. בעיקר חוששים מפיתורים העובדים החדשים במחלקת־החדשות.

בעיתונות, הוא הווער בינתיים למחלקת השבוע – יומן אירועים אך לא הכין עדיין כתבות ליומן.

מני פאר חוזר בשעה טובה לשעה טובה. בסדרת־פגישות, שקיים עם המנהלים המחליטים בטלוויזיה וברשות, הוחלט לחדש את התוכנית, שתהיה הפעם "יותר בידורית". התוכנית תהיה מוכנה בתחילת נובמבר. אם הכל יהיה בסדר.

ובקשר לדן רביב: הוא נתון בוויכוח אחר (ראה מיסגרת).

בטלוויזיה רוטנים כי **אורי פורת** אינו מעוניין בתוכנית־ראיונות. מכיוון שהן מסוכנות מדי, וגוררות אחריהן, בדרך־כלל, תגובות נזעמות של פוליטיקאים. בעיקר מן הצד הימני של המפה. די לו, כך אומרים, בתוכנית זה הזמן וגם היא מוקלטת מראש מאז שחזרה למסך, ובשיטת ההקלטה צופים בה **צביקה שפירא**, מנהל מחלקת התוכניות, ו**דודו גילבויץ**, מנהל החטיבה הדוקומנטרית. מה שכטוח – בטוח.

מנחם פאר
בשעה טובה

מאחרי המיקרופון

שמירת שבת

יומיה־שבוע של קול ישראל ניצל בשבוע שעבר ברגע האחרון.

חיים יוסבוביץ, הכתב הפוליטי של קול ישראל הכין ראיון ארוך וחושפני עם השר הפורש, זבולון המר. קטע מן הראיון שודר ברדיו ביום השישי, ונאמר כי הראיון בשלמותו ישודר ביום השבת. מייד הורעקו כל חובשי־הכיפות המקורבים לשר ולשעברו, והודיעו כי לא יתכן שראיון עם אדם דתי יחלל את השבת. עורך היומן נאלץ להיענות לזעקותיהם, ואחרי השמטת הראיון נשאר היומן כמעט ריק מתוכן, לפחות מבחינת זמן־השידור, והיה חשש כי יאלצו לבטל את יומיה־שבוע בכלל.

יגאל רין, מנהל חטיבת־החדשות ברדיו וממלא־מקומו של מנהל־הרדיו, ו**איתן אלמוג**, עורך־היומן, התחילו לטלפן בריאיונים לכל הכתבים המדיניים, כדי שיצילו אותם וימצאו להם ראיון חליפי. הכתבים המדיניים, רובם ככולם, הודיעו לעורכים כי הם מתביישים לבקש בערב־שבת מנכחיהם להתראיין ליומן, ברגע האחרון הצילה את היומן **שרה פרנקל**, ראש מערכת תליאביב. היא ערכה ראיון נרחב עם שימרון פרס, שהסכים להתראיין אפילו ברגע האחרון.

פרנקל, שהתפרסמה לפני כמה שבועות בעיקבות סידרת מיקרים מזוהים שקרו לה במערכת (העולם הזה 29.8.84) נסעה השבוע לחופשת־התאווה ללונדון.

כמיוחד, וכללה רק את אישור התקציב הרבעי ששני של רשות־השידור.

אורי פורת, מנכ"ל הרשות, לא נכח בישיבה. בגלל אכל על מות אמו.

אחרי שנגמרה הישיבה והנוכחים התחילו להתפור. ביקש נתן **ברון מוכיח ינון**, יו"ר הוועד, להישאר לדיון נוסף בעניין יישום החלטות הוועד. אחרי שעזבו רוב החברים, התבקשו גם אנשי סיוור מנכ"ל (**יאיר אלוני** ואחרים) לעזוב את החדר, ונשארו בו רק מיכה ינון, **דויד אדמוני**, נתן ברון ועוזרו של ינון. חברי־הוועד הציעו כי הוועד יקיים מעקב אחרי החלטותיו. מכיוון שלטענתם רוב החלטות הוועד נשארו על הנייר.

ממנחה למנחה כוחנו עולה

כבר שבועות ארוכים מתכננים מנהלי הטלוויזיה ומנהל־הרשות להעלות במירקע תוכנית־אומדן חדשות (תוכניות ראיונות למיניהן) הקרויות מגאונים. יש מיספר מנחים בטלוויזיה, המסתובבים חסרי־מעשה כבר חודשים ארוכים ומחכים לתפקיד. ריכרו על **מאיר שליו**, **ירון לינדרין**, **מני פאר** ומנחים אחרים.

לירון לונדון נמצא מוצא: הוא עומד להנחות תוכנית חדשה על סיפורים, ספרים וסופרים. התוכנית תיקרא גרשיים והיא בשלבי הכנה. מאיר שליו סירב להנחות תוכנית שלא תהיה לפי התנאים שלו, ושליו תכלול סאטירה. מריבותיו עם מנכ"ל־הרשות גרמו לחניגה־רבת

חילול שבת

המאבק בין רשות־השידור להתאחדות־הספורט לא נגמר. הוא רק הושעה לשבועיים במסגרת הסכם זמני שהושג בין הגופים.

ההסכם הושג כאמצעות שני חברים מוועדת הכספים של הכנסת. שני החברים, **יהושע מצא** (ליכוד) ו**חיים רמון** (מערך), מונו לתפקידים על־ידי יו"ר ועדת־הכספים ומהווים כעין ועדת־מישנה לצורך העניין הזה.

אך מונתה ועדת־המישנה? היו"ר הקבוע של ועדת־הכספים של הכנסת הוא **אברהם שפירא**. כשהתבקש שפירא הדתי להקים את ועדת־המישנה, אמר: "איך אני, כו"ר, יכול להקים ועדה לצורך חילול־שבת?"

כאותה ישיבה לא הוקמה הוועדה, אך בישיבה שאחריה איחר שפירא איחור דיפלומטי של רבע שעה, ובכיתיים הקים ממלא־מקומו, **יגאל כהן** (לעם), את ועדת־המישנה. הכל בא על מקומו בשלום. יש חילול־שבת, אבל שפירא אינו אשם בעניי הקדוש־ברוך־הוא, אם אינו קורא מדור זה.

ועדת־המישנה ישבה עם כל הצדדים הנוגעים בדבר, והחליטה על סכום־כניינים של 12 אלף רולר לקבוצה לעונה (תחת 40 אלף, שדרשה ההתאחדות, ושיבועת האלפים, שהסכימה הרשות לשלם).

הדיון נמצא כראשיתו, ויש להניח כי יימשך לפחות עד תום תקופת־הפשרה. כל צד מנסה לעשות שריד: לרשות־השידור אין כסף, ההתאחדות דורשת סכומים גבוהים, ו**חיים הברפלד**, יו"ר ההתאחדות, אף רמז באחת הפגישות שאם לא יגיעו להסכם, הוא ישר בתחנת־הרדיו של **אייבי נתן**.

לחילופין הציעו אנשי ההתאחדות שתיתן למישרדים הסות של גופים שונים, אך זה מהווה בעיה מכיוון שבתוכנית שירים ושערס אי אפשר לכלול פירסומות (ובגלל השבת).

חבלי־ההצלה יגיע לבסוף. כך מסתנן, מן הבארון – כלומר מוועדת־הכספים של הכנסת, שכבר אישרה באותו היום, שבו נדון נושא שידורי הכדורגל, סכומים לא־קטנים למוסדות מיפלגתיים מובהקים, כגון הויקב של תנועת־החרות.